

materiale și spirituale de pe teritoriul acestei „vetre de țară”.

Reținem comunicările susținute de prof. dr. A. Sacerdoțeanu („Începuturile orașului Pitești”); dr. N. Constantinescu („Biserica Domnească din Curtea de Argeș și ctitoria precedentă din secolul al XIII-lea”); D. V. Rosetti („Moneda și podoaba în ritul funerar din Țara Românească între secolele XII—XV”); prof. dr. Augustin Z. N. Pop („Documente inedite din trecutul Argeșului”); dr. A. Alexandrescu și A. Păunescu („Urme de locuire în secolul III lângă cetatea Orateea”), ca și datele inedite comunicate de Simion Cristoceca, Teodor Mavrodin, P. Popa, I. Cruceană și C. Dumitrescu.

Cele 6 comunicări, tratând teme de etnografie și artă populară, susținute de personalul științific al Muzeului din Golești (A. Motemancea, „Cercuri matrimoniale și tipuri familiale în Ștefănești-Argeș”; Filofteiu Vochin, „Ștefănești-Podgoria, vechi centru viticol”; Eugenia Constantinescu, „Țesătura de plocad”; V. Popa, „Tehnica ornării iilor de Argeș și Muscel din colecția Muzeului Golești”; M. Angheliescu, „Ceramica de Stroești” și Gh. Ene, „Fote de Muscel”) au scos din nou în evidență buna pregătire și entuziasmul acestui colectiv.

O serie de alte manifestări valoroase au venit să întregască această adevărată sărbătoare a culturii argeșene.

Astfel, la Muzeul din Golești, am avut ocazia să asistăm la vernisajul expozițiilor permanente „Școala slobodă obștească din Golești”, „Foișorul lui Tudor” și „Portul popular din Argeș și Muscel”.

La Curtea de Argeș a fost organizat un simpozion intitulat „Un milen pe meleagurile argeșene—monumente istorice”, urmat de două acțiuni demne de subliniat: deschiderea unei expoziții de artă populară și dezvelirea statuii lui Neogoe Barabar, unul din ctitorii celebrei mânăstiri.

Expozițiile temporare de istorie și etnografie din comunele Țițești și Retevoiești, au reliefat bogăția culturală a satelor argeșene.

În ziua de 26 mai a avut loc vernisajul expoziției artiștilor plastici argeșeni. Cele 22 lucrări expuse crează o imagine sugestivă a activității unor artiști plastici, trainic legați de aceste meleaguri.

Manifestările din cadrul sărbătorii „Memoria Argeșului” ne conving că „fertilitatea spirituală a plaiurilor argeșene”, de care vorbea tov. Constantin Dinischiotea, este un lucru real.

Mircea DUMITRESCU

EXPOZIȚIA „NATURA ÎN ARTA ȘI MEDICINA POPULARĂ ROMÎNEASCĂ”

În primele zile ale acestui an, în holul de la intrarea Muzeului de științele naturii din Ploiești, a fost inaugurată expoziția „Natura în arta și medicina populară românească”.

Expoziția își propune să prezinte vizitatorilor modul în care este redată natura în arta populară. Exponatele-obiecte din lemn, ceramică, țesături și cusături naționale din jud. Prahova sînt puse alături de piese naturalizate, reprezentînd elementele florale și animaliere ce au servit drept sursă de inspirație creatorilor populari.

Tematica expoziției reflectă și unele rezultate ale cercetărilor etnobotanice și etnozooloogice întreprinse anterior, în cadrul activității muzeului. Acestea se referă în special la sectorul „terapeutică populară” unde sînt expuse desene, plante și animale naturalizate, cunoscute și utilizate ca leacuri în medicina empirică.

Exponatele sînt cuprinse în patru dulapuri-vitrine, pe polițe de sticlă și mici panouri decorative. Menționăm că obiectele de artă populară expuse fac parte din colecția de etnografie a Muzeului județean de istorie.

Prin tematica sa, expoziția se adresează unui public larg, suscitînd totodată interesul creatorilor de artă, decoratorilor, etnografilor.

Zoe STOICESCU

EXPOZIȚIA COMEMORATIVĂ „ION ȚUCULESCU”

Împlinirea a 60 de ani de la nașterea lui Ion Țuculescu a fost marcată de organizarea, la Craiova, a unui simpozion consacrat creației sale și de deschiderea unei expoziții din grafica inedită a artistului, cuprinzînd pasteluri, acuarele și desene premergătoare anului 1940.

Artist de incontestabilă valoare, Țuculescu este cunoscut mai ales din pictura a cărei inspirație de bază a constituit-o folclorul. Țuculescu a depășit însă cu mult simpla analogie cu arta populară, la el existînd conceptul interior al realității ca devenire sau dezvoltare, cuprinzînd realitatea în complexitatea ei. Artă populară, care i-a servit drept fundament în ultimele două perioade de creație, este sugestivă pentru el. A creat însă o lume de o frumusețe stranie, realizînd imagini nu lipsite uneori de dramatism.

Expoziția de grafică deschisă în sălile Muzeului de artă din Craiova aduce ineditul și farmecul unei perioade necunoscute publicului. Pastelurile sau acuarelele, desenele sau simplele notații definesc o artă transfigurată de sensibilitate, în care se întrevăd drumurile și concepțiile de mai tîrziu.

Calme, luminoase, cu orizonturi deschise către o lume de meditație și pace, acuarelele înfățișînd peisaje din Balciu întregesc un ciclu care are ca rezultat frumuseți revelate pentru o clipă, ducînd la o confundare contemplativă cu însăși substanța

spirituală a artistului (*Portul din Balcic, Nostalgia Balcicului, Coline la Balcic* etc.). Magicul acord al culorilor, formulările sintetice în violet, roșu, verde izbucnesc în accente de transpunere lirică în compoziții ca *Nuanțe de aramă la Balcic, Balcicul în zori* etc. Există aici o debarasare de sensul lucrurilor, există o vitalitate ponderată, orchestrată cu o reală vibrație atmosferică, de afectuoasă acceptare a naturii.

Ca și în acuarele, în pastelurile lui Ion Țuculescu — tratând mai ales teme de interior, vase cu flori etc. — emoția nu este risipită în accentuarea amănuntelor; culorile sînt nuanțate continuu, volumele devin fluide; armoniile organizate pe dominante reci, din care izbucnesc fulgurante roșuri și oranjuri, conferă acea ingenuitate poetică din *Vas japonez, Chimono, Femeie în interior, Gladiole* etc. Jocul culorilor este expresia capacității de generozitate față de obiecte și de ființe, care duce la acea ardoare interioară ce emană din lucrări.

Prezenta expoziție aduce în fața publicului o latură a muncii neistovite a artistului, în care se simte mistuitoarea flacără a unui spirit cercetător, care caută cu înfrigurare.

Astfel, această perioadă de început se poate integra organic evoluției de mai tîrziu a pictorului.

Ion AXON

PUBLICAȚII TRANSILVĂNESE DE ETNOGRAFIE

„ANUARUL MUZEULUI ETNOGRAFIC AL TRANSILVANIEI PE ANII 1965—1967”

În seria publicațiilor mai noi, al III-lea volum al *Anuarului Muzeului Etnografic al Transilvaniei* își anunță prezența printr-un număr de studii și materiale ce cuprind o tematică foarte variată.

Rod al colaborării dintre cercetătorii a diferite domenii de activitate: istorici, folcloriști și etnografi, cu contribuția substanțială a colectivului de specialiști din cadrul muzeului, recentul volum continuă linia ascendentă a inițiativei de publicare periodică a rezultatelor concrete ale cercetărilor efectuate anual în diferite zone etnografice din Transilvania.

Volumul se împarte în 3 mari capitole:

Capitolul I Studii, înscrie printre materialele sale teme lingvistice: „*Elemente autohtone în terminologia îmbrăcămîntei*” de I. I. Russu; etnografice: „*Spălarea aurului din aluviuni și mîneritul țărănesc din Munții Apuseni*”, de Valeriu Butură, „*Păstoritul de pîndulare dublă pe*

teritoriul României” de Nicolae Dunăre, „*Portul popular din zona Năsăudului*” de Viorica Pascu, „*Vechi forme de muncă agricolă în cîteva sate din jurul Clujului*” de Kós Károly; folclorice: „*Colindatul în Transilvania*” de Ovidiu Birlea și „*Șezătoarea în zona Năsăudului*” de Nicolae Bot.

Capitolul II cuprinde date despre viața și activitatea unor folcloriști și etnografi dispăruți: Gheorghe Dăncuș, Ion Mușlea, Dimitrie Cioflec.

Capitolul III este susținut de materiale bazate pe cercetările de teren din Sălaș (Leontin Gherghariu, „*Unelte și instalații țărănești pentru prelucrarea unor produse alimentare*”), Valea Birgăului (Viorel Cioti, „*Josenii Birgăului, un fost centru de ceramică neagră românească din Transilvania*”), Lăpuș, Zărand, (Aurelia Tița, „*Fructele în alimentația populară*”), Munții Apuseni (Maria Văcariu, „*Contribuții la studiul obiceiurilor: Obiceiuri legate de naștere*”) etc., iată cîteva titluri ce atrag cititorul spre lecturarea acestei lucrări muzeografice.

Studiile și articolele sînt însoțite de un bogat material ilustrativ, fapt ce ridică valoarea științifică a lucrării, iar rezumatele în limbi străine dau posibilitatea specialiștilor străini să le consulte.

„ARTĂ POPULARĂ DIN SĂLAȘ”

Tinărul județ Sălaș, ținut cu vechi tradiții istorice, se înscrie pe linia realizărilor culturale cu lucrarea „*Artă populară din Sălaș*”, scoasă sub egida Comitetului județean pentru cultură și artă în redactarea lui Viorel Mezei.

Un text scurt ne pune în contact cu problemele generale ale artei populare sălășene, susținute de o hartă cu zonele etnografice ale județului Sălaș, ca și de o ilustrație alb-negru și color, prezentînd capitolele importante ale artei populare din această parte a țării: lemn și piatră, ceramică, costume populare, cusături și țesături, precum și aspecte din expoziția de artă populară a Casei creației populare din Sălaș, deschisă în 1969. O copertă cu ilustrație color și un format plăcut întregesc volumul de 33 pagini.

E un început promițător, ce trebuie continuat printr-o prezentare mai amplă a materialelor valoroase, selectate din colecțiile muzeale existente la Muzeul din Zalău, Muzeul etnografic al Transilvaniei din Cluj și la Muzeul de artă populară al R.S. României din București.

Silvia ZDERCIUC